

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4MCdo/4/2012
Identifikačné číslo spisu:	9012899685
Dátum vydania rozhodnutia:	28.11.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Eva Sakálová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:9012899685.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu MVDr. J. P., bývajúceho v L., zastúpeného JUDr. Y., advokátom v L., F. č. X, proti žalovaným 1/ Ing. J. J., CSc., bývajúcemu v L., 2/ RNDr. F. J., bývajúcej v L., o určenie, že byt nie je pre žalobcu primeraný ako náhradný a iné, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 15 C 67/2002, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 20. októbra 2009 č.k. 15C 67/2002-161 a rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 31. marca 2011 sp. zn. 3 Co 52/2010, takto

rozhodol:

Mimoriadne dovolanie o d m i e t a .

Žiadnemu z účastníkov náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 29. apríla 2002 sa žalobca naposledy upraveným petitom domáhal určenia, že 1/ byt č. X na L. č. X v L., pozostávajúci z jednej izby a príslušenstva, nie je pre žalobcu primeraný ako náhradný byt, 2/ určenia, že byt č. X na L.. X v L., pozostávajúci z dvoch izieb a príslušenstva, nie je pre žalobcu primeraný ako náhradný a 3/ určenia, že nie je povinný vypratať byt č. XX na treťom poschodí, pozostávajúci z dvoch izieb a príslušenstva na L.. X v L..

Žalovaní sa protinávrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava I dňa 7. septembra 2004 domáhali uloženia povinnosti žalobcovi vypratať byt č. XX na L. ul. č. X v L. bez zabezpečenia bytovej náhrady do ôsmich dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Okresný súd Bratislava I v poradí druhým rozsudkom z 20. októbra 2009 č.k. 15 C 67/2002-161 žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a o vzájomnom návrhu žalovaných rozhodol tak, že žalobcovi uložil povinnosť vypratať byt č. XX na L.. X v L. bez bytovej náhrady do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovaným náhradu trov konania spolu vo výške 243,69 Eur do troch dní. V odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že určovacie petity, že byty č. X a č. X nie sú pre žalobcu primerané ako náhradné, považuje za bezdôvodné a samoučelné, ktoré nemôžu vyriešiť sporné právne vzťahy o tom, či uvedené byty sú pre žalobcu primerané ako náhradné, pretože otázka primeranosti

bytovej náhrady sa posudzuje v exekučnom konaní. V časti určenia, že žalobca nie je povinný vypratať byt č. XX ide taktiež o samoučelnú žalobu, nakoľko 23. apríla 2002 došlo k zániku nájmu bytu. Preto žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. Vzájomnému návrhu žalovaných vyhovel z dôvodu, že mal preukázané, že došlo k zániku nájmu bytu, a to 23. apríla 2002, pretože žalobca v zákonom stanovenej lehote bezdôvodne neuzavrel zmluvu o bytovej náhrade. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil § 142 ods. 1 O.s.p. a úspechom žalovaných v konaní.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací rozhodol tak, že rozsudok súdu prvého stupňa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil a žalovaným náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za vecne správny, v celom rozsahu sa stotožňuje s jeho odôvodnením, konštatuje správnosť jeho dôvodov. Uviedol, že súd prvého stupňa správne rozhodol o žalobe žalobcu, keď žalobu s poukazom na ustanovenie § 80 písm. c/ O.s.p. zamietol, a vzájomnému návrhu žalovaných vyhovel, keď žalobca nájomnú zmluvu na bytovú náhradu bezdôvodne neuzavrel, v dôsledku čoho jeho nárok na bytovú náhradu zanikol. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a neuplatnením si žalovanými náhrady trov konania.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky na podnet žalobcu mimoriadnym dovolaním napadol uvedený rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 31. marca 2011 sp. zn. 3 Co 52/2010 ako i rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 20. októbra 2009 č.k. 15 C 67/2002-161. Navrhol oba rozsudky zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Mimoriadne dovolanie odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci oboma súdmi a tiež inou vadou konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Uviedol, že žalobca na svoju obranu navrhol obom súdom vykonať dôkaz ohliadkou ponúknutých bytových priestorov, resp. zabezpečením znaleckého dokazovania. Tieto dokazovania súdy nevykonali a bezdôvodne ich zamietli, pričom práve vykonaním týchto dôkazov mohol mať súd dostatočne preukázaný skutkový stav vo vzťahu k primeranosti a adekvátnosti ponúknutých náhradných bytov. Konštatoval, že súdy použili síce správne právne predpisy, nesprávne ich však aplikovali na zistený skutkový stav.

Žalobca ani žalovaní nevyužili svoje právo a na výzvu súdu sa k mimoriadnemu dovolaniu generálneho prokurátora Slovenskej republiky písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd príslušný na konanie o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.) po zistení, že mimoriadne dovolanie podal na podnet žalobcu generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243e ods. 1 a 2 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozsudky, ako aj konanie, ktoré predchádzalo ich vydaniu a dospel k záveru, že nie je daná prípustnosť mimoriadneho dovolania.

Súd konajúci o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora musí v každej veci posúdiť, či zákonom ustanovené podmienky na jeho podanie boli splnené. Pritom je viazaný dôvodmi uvedenými v mimoriadnom dovolaní.

Ustanovenie § 243e ods. 1 O.s.p. vymedzuje (nad rámec podmienok konania v prvom stupni, odvolacieho konania a tiež konaní o mimoriadnych opravných prostriedkoch podávaných účastníkmi konania) ďalšie tri podmienky konania, splnenie ktorých zákon vyžaduje práve v konaní o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky. Prvou z týchto podmienok je okolnosť porušenia zákona právoplatným rozhodnutím súdu, druhou požiadavka na ochranu práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo štátu a treťou nemožnosť dosiahnutia ochrany inými právnymi prostriedkami. Pretože všetky uvedené podmienky konania o mimoriadnom dovolaní musia byť splnené súčasne, nedostatok ktorejkoľvek z nich bráni vecnému prejednaniu mimoriadneho dovolania.

Mimoriadne dovolanie ako opravný prostriedok smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu súdu. V predmetnej veci rozhodol odvolací súd rozsudkom. Len rozsudok riadne doručený do vlastných rúk

účastníkovi konania, respektíve jeho zástupcovi s plnou mocou pre celé konanie, môže nadobudnúť právoplatnosť.

Podľa § 159 ods. 2 O.s.p., doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný.

Podľa § 158 ods. 2 O.s.p., rovnopis písomného vyhotovenia rozsudku sa doručuje účastníkom, prípadne ich zástupcom do vlastných rúk.

Zo súdneho spisu v predmetnej veci, Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že nedošlo k riadnemu doručeniu napadnutého rozsudku žalovanej 2/.

Podľa § 24 O.s.p., účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu; to neplatí, ak ide o zastúpenie podľa § 25.

Podľa § 27 ods. 1 O.s.p., účastník sa môže dať zastúpiť aj ktoroukoľvek fyzickou osobou spôsobilou na právne úkony. Tento zástupca môže konať jedine osobne.

Podľa § 28 ods. 1 O.s.p., zástupcovi, ktorého si účastník zvolil, udelí písomne alebo ústne do zápisnice plnomocenstvo buď pre celé konanie, alebo len na určité úkony.

Podľa odseku 2 cit. ustanovenia, plnomocenstvo udelené pre celé konanie nemožno obmedziť. Zástupca, ktorému bolo toto plnomocenstvo udelené, je oprávnený na všetky úkony, ktoré môže v konaní urobiť účastník.

Podľa § 47 ods. 1 O.s.p., do vlastných rúk treba doručiť písomnosti, pri ktorých tak ustanovuje zákon, a iné písomnosti, ak to nariadi súd.

Podľa § 47 ods. 2 O.s.p., ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku počas jej uloženia nevyzdvihne, považuje sa deň, keď bola zásielka vrátená súdu, za deň doručenia, i keď sa adresát o tom nedozvedel.

Podľa § 49 ods. 1 vety prvej O.s.p., ak má účastník zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná 2/ v konaní neudelila plnú moc na zastupovanie advokátovi a nesplnomocnila na svoje zastupovanie ani inú fyzickú osobu. Z dispozície súdu z 28. septembra 2011 (por. č.l. 185) napriek tomu vyplýva, že súd dal pokyn na doručenie rozsudku len právnenému zástupcovi žalobcu JUDr. Vojtechovi Kubalovi a JUDr. Alžbete Darine Michalkovej, ktorá podľa plnomocenstva na zastupovanie v tomto konaní zastupovala len žalovaného 1/ (por. č.l. 34). Napriek tejto skutočnosti však odvolací súd ale aj súd prvého stupňa uvádzali v záhlaví svojich rozhodnutí JUDr. Alžbetu Darinu Michalkovú ako advokátku zastupujúcu oboch žalovaných a rozhodnutia doručovali iba jej. V dôsledku takéhoto postupu potom bolo potrebné konštatovať, že žalovanej 2/ nebolo doručené žiadne z doteraz vydaných rozhodnutí nielen odvolacieho súdu, ale ani súdu prvého stupňa.

Keďže v prejednávanej veci nebol dodržaný postup pri doručovaní zásielky, nedošlo k jej riadnemu doručeniu. Nie je teda naplnená materiálna podmienka právoplatnosti napadnutého rozhodnutia.

Keďže existencia právoplatného rozhodnutia je jednou z požiadaviek pre prípustnosť mimoriadneho dovolania (§ 243e ods. 1 O.s.p.), dovolací súd je nielen oprávnený, ale dokonca povinný skúmať, či boli splnené všetky jej podmienky.

S ohľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné a z tohto dôvodu ho odmietol (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 a § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie ods. 2 tohto ustanovenia, pretože účastníkom v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je opravný prostriedok prípustný.